

Dr. Héjjas István:

Max Planck és a befejezett (klíma-) tudomány

avagy

hová vezethet a klímaváltozás elleni szélmalomarc

Amikor az ifjú Max Planck úgy döntött, hogy fizikus lesz, a professzora le akarta beszélni. Azt mondta, a fizika befejezett, lezárt tudomány, ott már nincs mit kutatni, hiszen (néhány jelentéktelen részletkérdéstől eltekintve) szinte már mindent tudunk.

Abban az időben, a XIX. század vége felé ez a felfogás elterjedt volt. A francia Parlamentben olyan javaslat is napirendre került, hogy meg kellene szüntetni a Szabadalmi Hivatalt. Újabb találmányokra ugyanis nem kell számítani, hiszen már minden fel van találva.

Úgy tűnik, ez a fajta „birtokunkban a végső igazság” mentalitás ismét felívelőben van, méghozzá sokkal agresszívabb módon, például a „gendertudomány” és a „klímatudomány” területén.

Ami a klímatudományt illeti, „main-stream” felfogás szerint az ember által keltett széndioxid hatására katasztrofális mértékű melegezés alakulhat ki. Ezért, a katasztrófa megelőzése céljából, a mindentudás önteltségével intézkedéseket hozunk, és nemzetközi szerződéseket kötünk arról, hogy milyen legyen az éghajlat az évszázad végén, miközben azt sem tudjuk megjósolni, lesz-e eső a jövő héten.

Max Planck nem hallgatott professzora intelmeire. Fizikusként tanulmányozta az egyik „jelentéktelen részletkérdést”, azt, hogy miért olyan a meleg testek sugárzási spektruma, amilyen. Erről szóló publikációja 1900-ban jelent meg, és lavina szerű változást hozott a fizika történetében. Megszületett egy új tudomány, a kvantumfizika, amely nélkül ma nem létezne számítógép, mobil telefon, Internet, és még sorolhatnánk.

No de mi a helyzet a klímatudománnyal? Hát bizony ott is szép számmal akadnak „jelentéktelen részletkérdések”. Csakhogy az ilyen kérdések feszegetése nem felel meg a „politikailag korrekt” vélemény nyilvánítás követelményeinek. Szabályos boszorkányüldözés folyik a „klímatagadó” tudósok ellen, igyekeznek őket lejáratni, kiközösíteni a tudományos közéletből, és a publikációikat rendre visszautasítják.

Itt olvasható egy példa:

<https://klimarealista.hu/igy-manifestalodik-a-panikkelto-klimatudomany/>

Az EU Parlamentben hangzott már el olyan indítvány, hogy a „klímatagadókat” bűnözőknek kell tekinteni, és börtönbe csukni.

Ha ilyen módszerekkel sikerül a „klímaeretnekek” jelentős részét elhallgattatni, vagy arra kényszeríteni, hogy feladják a tudományos meggyőződésüket, kijelentik, hogy a tudósok elsőprő „konszenzusos többsége” támogatja a hivatalos klímaelméletet, a „törpe” kisebbséggel szemben.

Érdemes ezzel kapcsolatban felidézni egy figyelemre méltó történetet arról, hogyan sikerült 10 ezer megkérdezett tudós közül kimazsolázni azt a 79 igazán autentikus tudóst, akiknek a véleményét tényleg komolyan kell venni, és hogyan lett az erre predesztinált hetvenkilencekből az egykori Hazafias Népfront választási eredményeihez hasonló mértékű „konszenzusos többség”.

További részletek itt olvashatók:

http://energiaakademia.lapunk.hu/tarhely/energiaakademia/dokumentumok/201906/a_97_.pdf
és

<http://klimaszkeptikusok.hu/?p=1575>

Az sem jelentene semmit, ha a tudósok többsége elfogadná a hivatalos klímaideológiát. A tudomány nem népszavazás kérdése. Az elmúlt évszázad során egyre-másra születtek olyan felfedezések, amelyek új irányt szabtak a tudománynak, és ilyenkor általában az is kiderült, hogy a korábbi „konszenzusos többség” tévedett.

Nem is az a kérdés, hogy a politikailag támogatott klímatudomány állításai megfelelnek-e a valóságnak, inkább az, hogy milyen célt szolgál az emberek folyamatos félelemben tartása. Erre azonban nehéz hiteles választ adni. Az minden esetre látható, hogy van a kérdésnek egy politikai, egy társadalmi, és egy gazdasági vonatkozása.

Politikai értelemben, ha sikerül az embereket meggyőzni arról, hogy a kilátásba helyezett klímaveszedelem valós, és hogy annak elhárítása nemzeti hatáskörben nem lehetséges, kézenfekvően adódik egy korlátlan intézkedési hatáskörrel felruházott világkormány megalapítása, amely azután „vészhelyzet” esetén akár globális hadiállapotot is elrendelhet.

Társadalmi szempontból jelentős – főleg a nyugati országokban – a klímakatasztrófával fenyegető pánik keltés demoralizáló hatása. Erre utal, hogy megjelent a nemzetközi pszichiátriában a klímadepresszió fogalma. A kórkép súlyos, egyre gyakrabban fordul elő, hogy a beteg elszakad a valóságtól, hallucinációk lépnek fel, és még az öngyilkosság sem ritka. Aggódnak a fiatal szülők is a megszületett gyerekek sorsáért, akik sok szenvedéssel járó borzalmas körülmények között nőhetnek fel, és nem mernek több gyereket vállalni a pusztulásra ítélt világban. Vannak, akik próbálnak tenni valamit a klímakatasztrófa elkerülésére, fákat ültetnek, összeszedik a szemetet az erdőben, összegyűjtik a műanyag kupakokat, nem használnak műanyag csomagolást, csak östermelőktől vásárolnak, nem járnak autóval, vegán ételeket esznek, és még sorolhatnánk. Ilyen pótcselekvésekkel azonban nem lehet az éghajlatot befolyásolni. Külön kell választani ugyanis a klímavédelem és az igazi környezetvédelem fogalmát. A kettő nem ugyanaz, még ha a média propaganda igyekszik is összemosni a kettőt.

További részletek:

<https://marieclaire.hu/riporter/2019/06/25/oko-mi-az-a-klimadepresszio-es-hogyan-tegyunk-ellene/>

és

<https://kislabnyom.hu/hir/klimadepresszio-okoszorongas-szolasztalgia-es-tarsai>

és

<https://www.lelekkozpont.hu/multimedia-archive/klimadepresszio-klimaszorongas-klimagyasz-betegseg-vagy-termeszetes-reakcio/>

Gazdasági értelemben, az „éghajlat-ipar” profit termelő képessége ma már szinte vetekszik a hadiiparral és a gyógyszeriparral, és a profit jelentős részét itt is az adófizetők finanszírozzák. Nem csupán a széndioxid kvóta kereskedelemben és a napelemek és szélkerekek, valamint a „bio” üzemanyagok gyártásában érdekelt multi cégek hasznáról van szó. A kérdés ennél bonyolultabb.

A hivatalosan javasolt megoldás az, hogy a „klímavédelem” érdekében ki kell küszöbölni a szén, a kőolaj, és a földgáz használatát, a közúti közlekedést bio üzemanyagokkal és villany autókkal kell megoldani, az ily módon megduplázódott villanyáram fogyasztást pedig főleg napelemekkel és szélturbinákkal kell megtermelni. Ez azonban műszakilag megvalósíthatatlan, és ha mégis megpróbáljuk, az hatalmas gazdasági károkat okoz.

További részletek:

<https://www.enpol2000.hu/dokumentumok/publikacio/article/Dokument%C3%A1ci%C3%B3k/Dokumentumok/14-Publik%C3%A1ci%C3%B3/1062-hogyan-csinaljunk-energia-valsagot>

Van egy fontos gazdasági tapasztalat, nevezetesen az, hogy ha valahol nagy a veszteség, akkor valahol máshol nagy a nyereség. Egy háború például hatalmas veszteségekkel jár, miközben a hadiipari befektetők busásan gazdagodnak.

Lássunk példát az „éghajlat-ipar” segítségével szert tehető további nyereségekre.

Ha a villanyáramot időjárás függő szélturbinákkal és napelemekkel termeljük, biztosítani kell, hogy olyankor is legyen áram, amikor nem süt a Nap, és nem fúj a szél. A villamos hálózat ugyanis áramot tárolni nem tud. A zöldek által javasolt hatalmas akkumulátoros tároló kapacitás kiépítése pedig műszakilag megoldhatatlan.

A világon például jelenleg több mint 2 milliárd akkumulátor van üzemben, főleg járművekben és egyéb gépekben. A hatalmas szám ellenére az EU országokban egyetlen perc alatt több villanyáramot fogyasztunk el, mint amekkora ezek együttes kapacitása. Szóba sem jöhet például olyan megoldás, hogy a napelemekkel nyáron megtermelt áramot „elspájzoljuk” akkumulátorokban télire.

A műszakilag lehetséges egyetlen megoldás gyorsan szabályozható, „ki-be kapcsolható” erőművek építése, amelyek háttér (stand-by) kapacitásként működnek. Erre a célra elsősorban gázturbinás erőművek alkalmasak. Ez azt jelenti, hogy minél több a hálózatban az időjárásfüggő „megújuló”

erőmű, annál több gázturbinára, és annál több földgázra van szükség, miközben a földgáz ára meredeken emelkedik.

Talán az sem véletlen, hogy a klímavédő mozgalmak bőkezű szponzorai között ott találjuk a földgáz üzletben érdekelt multi vállalkozásokat. És esetleg még arra is választ kaphatunk, miért kell a „klímavédő” energia-mixból kihagyni az atomenergiát. Esetleg azért, mert rontja a földgáz üzletet?

Az atomenergia kérdése más szempontból is fontos. A nukleáris áramtermelés nem jár széndioxid emisszióval. Ez azt jelenti, hogy az atomenergia fokozott használatával elérhető lenne a zérus emisszió.

És akkor azt a kérdést is fel kellene tenni, hogy a lelkes „klímavédők” tényleg elhiszik-e a saját ideológiájukat, azt, hogy a széndioxid miatt veszélyesen melegedhet az éghajlat. Az persze hihető, ha a klímavédő mozgalmárok, és a Greta Thunberg-hez hasonló klíma-celebek tényleg elhiszik, de mi a helyzet a megfelelően iskolázott, tanult szakemberekkel, ők is elhiszik? Vagy csak beállnak a sorba a „main-stream” mögé, a szakmai és/vagy politikai karrierjük érdekében? Nem tudhatjuk.

Nem kétséges, hogy a hivatalos klímaelmélet ezer sebből vérzik. Erre utal, hogy az eddig közzétett rövid távú klíma prognózisok jóformán beszélő viszonyban sincsenek a ténylegesen bekövetkezett ellenőrizhető valósággal.

További részletek:

<https://klimarealista.hu/klimaprognosisok-ot-evtizeden-at-baklovesek-mellefogasok-alaptalan-panikkeltos-ot-evtizeden-at/>

és

https://energimester.hu/klima/energiakrizis_klimapanik.pdf

Ezt a véleményt erősíti számos kiváló tudós, közöttük akadémikusok, sőt még Nobel díjasok is.

Érdemes például meghallgatni Reményi Károly akadémikus „Mese a széndioxidról. Avagy ki fizeti a révést?” című előadását:

<https://youtu.be/Ea81gGTU4mI>

valamint Szarka László Csaba „Föld és ember” című akadémiai székfoglalóját:

<https://www.youtube.com/watch?v=X1tyzRnbLI0>

Idézhetnénk – többek között – John F. Clauser Nobel díjas fizikus véleményét is:

<https://clintel.org/nobel-prize-winner-dr-john-f-clauser-signs-the-clintel-world-climate-declaration/>

és

<https://klimarealista.hu/a-nobel-dijas-fizikus-esete-a-klimavalsaggal/>

Érdemes feltenni azt a kérdést is, hogy ha az éghajlat – bármilyen okból – tényleg melegszik, ez okozhat-e katasztrófát.

A Földön jelenleg is vannak lakott területek, ahol az átlagos éves középhőmérséklet fagypont körül van, és olyanok is, ahol az átlag 25 fok feletti, az ott lakók mégsem érzik a helyzetüket katasztrófálisnak.

A hőmérsékletek globális átlaga a hidegebb és melegebb területek átlagolásából adódik. Ha az átlagosnál hidegebb és melegebb területek aránya megváltozik, meg fog változni az átlag. Ennek megfelelően, Európában az átlag hőmérséklet emelkedése abban nyilvánul meg, hogy az éghajlati övek észak felé tolnak el, és a Kárpát Medence éghajlata mediterrán jellegűvé válhat.

Érdemes tanulmányozni a korábbi évezredekben ismert adatokat is, amelyek szerint számos alkalommal volt már a Földön a mostaninál sokkal melegebb és sokkal hidegebb éghajlat. Történelmi adatok szerint a melegebb időszakokban Európában az emberek viszonylag jólétben éltek, míg a hidegebb korszakokban alig volt termés, az emberek fáztak és éheztek, miközben pusztító járványok tizedelték a legyöngült lakosságot.

Érdemes ezzel kapcsolatban idézni Marcus Rosenlund erről szóló könyvét, amelynek rövid ismertetése és kivonata itt olvasható:

https://utodaink-jovoje.hu/eghajlat/idojaras_es_tortenelem.pdf

A tanulság az lehet, hogy az éghajlat változását nem lehet és nem is kell megakadályozni. Tudomásul kellene venni, hogy a bolygó létezése óta az éghajlat szakadatlanul változik, és a változásokhoz folyamatosan alkalmazkodni kell, ahogyan tették ezt az őseink is, évezredekken keresztül.

Ami a széndioxidot illeti, azt is tudomásul kellene venni, hogy a Föld keletkezése óta a széndioxid mindig jelen volt az atmoszférában, és a jelenléte ma is létfontosságú a földi élet szempontjából.

Valamennyi élőlény teste – a mikrobáktól a növényeken és állatokon keresztül az emberig – szerves anyagokból áll. A szerves vegyületek alapja a szén, amelynek az elsődleges forrása a levegőben található széndioxid. Egy 80 kilós ember teste kb. 14 kg szenet tartalmaz. És ez a szén valamikor a levegőben lebegett széndioxid formájában, onnan jutott be a növényi fotoszintézisen és a táplálkozási láncokon keresztül az emberek testébe. Ha sikerülne a levegőt „dekarbonizálni”, minden élet elpusztulna a Földön.

A nyilvánvaló tények ellenére szinte naponta hallunk ostoba nyilatkozatokat, hogy a színtelen, szagtalan, láthatatlan széndioxid szennyezi a levegőt és a környezetet.

Szükséges még szólni Miskolczi Ferenc kutatásainak eredményeiről, amelyekből kitűnik, hogy a NASA által közzétett mérési adatokat rendszeresen manipulálják, hamisítják, és az is, hogy a levegőben lévő széndioxid nem képes befolyásolni a Föld felszíni hőmérsékletét.

További részletek itt olvashatók:

<https://klimarealista.hu/miskolczi-ferenc-az-eghajlat-onszabalyozasa>

és itt:

http://klimaszkeptikusok.hu/wp-content/uploads/2017/03/17_DES_Vol2_2014-1.pdf

Mindezekből három fontos következtetés adódik:

1. A széndioxid kibocsátás csökkentésével nem lehet megakadályozni a klímaváltozást.
2. A „megújuló” energiák erőltetésével nem lehet számottevően csökkenteni a globális széndioxid kibocsátást. A rövid élettartamú, hatalmas terület igényű szél- és nap-erőművek építése, a műszaki berendezéseikhez és a tönkrement alkatrészek pótlásához szükséges speciális ásványi anyagok bányászata, finomítása, feldolgozása, valamint a bio üzemanyagok gyártása, az energia ültetvények megművelése, a felhasznált hatalmas mennyiségű műtrágya gyártása csaknem annyi széndioxid kibocsátással jár, amennyit ezekkel a módszerekkel meg lehet takarítani.
3. Az éghajlat melegevése nem okozhat katasztrófát, az ezzel kapcsolatos pánik keltés alaptalan.

Végezetül érdemes még megemlíteni, hogy bolygónk, a Föld, mintegy 4600 millió évvel ezelőtt keletkezett. Ha ezt az időt 24 órának tekintjük, akkor – ebben a léptékben – az emberi civilizáció az éjfél előtti utolsó másodpercben alakult ki. Az ezt megelőző 23 óra 59 perc és 59 másodperc folyamán is azonban az éghajlat szakadatlanul változott, méghozzá sokkal nagyobb hőmérsékleti kilengésekkel, mint amekkora a mostani csekély mértékű változás. Az éghajlat változásaiban számtalan földi és földön kívüli tényező játszik szerepet. Nem valószínű, hogy ezeket valaha is teljesen képesek leszünk megismerni. Akármennyit zabálunk a tudás fájáról, a Teremtő nem fogja elárulni minden titkát.

Max Planck szerint a tudományos igazságok mindig utat törnek maguknak, csak meg kell várni, hogy kihadjon az a tudós generáció, amely már nem képes befogadni új gondolatokat.

Max Planck ebben kérdésben alighanem optimista volt. A kedvező eredményhez annak a politikus generációnak is ki kellene halni, akik ideológiai követelményeknek akarják alárendelni a tudományt.

Az itt tárgyalt kérdésekről további részletes információk találhatóak – többek között – Lóránt Károly „Világvége helyett” (Századvég Kiadó, 2022.) c. könyvében, valamint ezeken a honlapokon:

<https://klimarealista.hu/>

<http://energiaakademia.lapunk.hu/>

<https://www.enpol2000.hu/>

<https://clintel.org/>

2023. szeptember